การศึกษาและพัฒนาแบบวัดความซื่อสัตย์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 3

The Study and Development of Honesty Instruments for Prathom Suksa 4-6 Student under Ubon Ratchathani Primary Educational Service Area Office 3

สุวิชชา ตรีพรหม* และ รสวลีย์ อักษรวงศ์**

[1]สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี 34000

[2]สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี 34000

E-mail: suwidcha2010@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดประสงค์เพื่อ (1) สร้างและหาคุณภาพของแบบวัดความซื่อสัตย์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 (2) สร้างเกณฑ์ปกติของแบบวัดความซื่อสัตย์ (3) ศึกษาความซื่อสัตย์ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4–6 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา2556 ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานีเขต 3 จำนวน 851 คน ได้มาโดยวิธีสุ่มแบบหลายขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมีลักษณะเป็นแบบทดสอบชนิดเลือกตอบ จำนวน 31 ข้อ มาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 29 ข้อ จำนวน 4 ฉบับ เพื่อวัดความรู้ ทัศนคติ เหตุผล และพฤติกรรมของจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์ ซึ่งศึกษาความซื่อสัตย์ 4 ด้านได้แก่ การปฏิบัติตนอย่างเหมาะสม การปฏิบัติตนตรงตามความจริง การไม่โลภในของผู้อื่น และการพูดความจริง ทดสอบครั้งที่ 1 หาค่าอำนาจจำแนก ทดสอบครั้งที่ 2 หาความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง หาค่าความเชื่อมั่น และทดสอบครั้งที่ 3 สร้างเกณฑ์ปกติ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา อำนาจจำแนก ความเชื่อมั่น วิเคราะห์องค์ประกอบ

ผลการวิจัยพบว่า

1. แบบวัดความซื่อสัตย์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 มี

1.1 ค่าอำนาจจำแนก โดยการหาค่าสหสัมพันธ์ของแบบวัดแต่ละข้อกับคะแนนวัดแต่ละด้าน มีค่าระหว่าง 0.387-1.00

1.2 ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบวัด 4 ฉบับ มีดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.6–1.00

1.3 ความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง โดยการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน ผลการวิเคราะห์พบว่าองค์ประกอบด้านทัศนคติความซื่อสัตย์ มีค่าน้ำหนักอยู่ระหว่าง 0.99-1.04 องค์ประกอบด้านพฤติกรรมความซื่อสัตย์ มีค่าน้ำหนักอยู่ระหว่าง 0.99-0.94

1.4 ความเชื่อมั่น โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟ่า มีค่าระหว่าง 0.893-0.941

2. เกณฑ์ปกติอยู่ในรูปคะแนนทีปกติ ฉบับที่ 1 มีค่าอยู่ระหว่าง T_3–T_{85} ฉบับที่ 2 มีค่าอยู่ระหว่าง T_7–T_{89} ฉบับที่ 3 มีค่าอยู่ระหว่าง T_4–T_{85} และฉบับที่ 4 มีค่าอยู่ระหว่าง T_8–T_{89}

3. ความซื่อสัตย์ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ความรู้ด้านความซื่อสัตย์อยู่ในระดับมาก ทัศนคติด้านความซื่อสัตย์อยู่ในระดับปานกลาง เหตุผลด้านความซื่อสัตย์อยู่ในระดับมาก พฤติกรรมด้านความซื่อสัตย์อยู่ในระดับมาก ความรู้ด้านความซื่อสัตย์ ร้อยละที่สูงกว่าเกณฑ์ 53.65 ร้อยละที่ต่ำกว่าเกณฑ์ 11.86ทัศนคติด้านความซื่อสัตย์ ร้อยละที่สูงกว่าเกณฑ์ 11.38 ร้อยละที่ต่ำกว่าเกณฑ์ 40.32 เหตุผลด้านความซื่อสัตย์ ร้อยละที่สูงกว่าเกณฑ์ 63.09 ร้อยละที่ต่ำกว่าเกณฑ์ 25.52 พฤติกรรมด้านความซื่อสัตย์ ร้อยละที่สูงกว่าเกณฑ์ 79.35 ร้อยละที่ต่ำกว่าเกณฑ์ 13.00 โดยรวมนักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าเกณฑ์

คำสำคัญ: การพัฒนาแบบวัด นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา

Abstract

The purposes of this study were (1) to construct and develop honesty instruments for Prathom Suksa 4-6 Students. (2) to construct norms of honesty instruments. (3) to study honesty of Prathom Suksa 4-6. students. The sample consisted 851 students in Prathom Suksa 4-6 students.They were selected by multi-stage random sampling in primary schools under the Area Office of Primary Education, Ubon Ratchathani Area 3. The study included three of testing for examination of discriminating construct Validity and reliability test norms. The honesty instruments were knowledge, attitude, reasoning and behavior that composted of four factors: well behavior, actually behavior, not greed, not lie. The honesty instruments have 4 edition total 60 items. Statistics used in analyzing data were descriptive statistics and normalized T-score, item-total correlation, Alpha-coefficient.

The finding were as follows:

1. The quality of factor analysis exploratory honesty instruments were: The face validity of the honesty instruments were IOC at 0.6–1.00. The discriminating power of the instrument four edition were at 0.387-1.00. The construct Validity of honesty attitude instrument scale consisted of four factors: well behavior, actually behavior, not greed, not lie ,with factor loading range from 0.99 to 1.04 and factor loading of the honesty behavior scale were range from 0.99-0.94, respectively. The reliability Alpha-coefficient of four edition were at 0.893-0.941.

2. The norms of T-score 4 edition instruments were : edition one ranged from T3 to T85, edition two ranged from T7 to T89, edition three ranged from T4 to T85, edition four ranged from T8 to T89.

3. The honesty of Prathom Suksa 4-6 were: knowledge of honesty at high-level, attitude of honesty at middle-level, moral reassuming of honesty at high-level, and honesty behavior at high-level. Knowledge of honesty percentage at higher than were 53.65 lower were 11.86, attitude of honesty percentage at higher than were 11.38 lower were 40.32, moral reassuming of honesty percentage at higher than were 63.09 lower were 25.52, honesty behavior percentage at higher than were 79.35 lower were 13.00.

Keyword: Development instruments, Primary Students

บทนำ

สังคมปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลาทั้งทางด้านวัตถุ สังคม สิ่งแวดล้อม การศึกษาและคุณธรรมจริยธรรม การเปลี่ยนแปลงมีทั้งการพัฒนาความเจริญงอกงามมีมากขึ้นอย่างรวดเร็ว เช่น ความเจริญทางด้านวัตถุ สังคม เทคโนโลยี และการศึกษา แต่กลับเกิดวิกฤตทางสังคมมากมายอย่างน่าวิตกดังจะเห็นได้จากข่าวทางโทรทัศน์ วิทยุ และหน้าหนังสือพิมพ์ พบว่า มีการลักขโมย โจรกรรม ฉ้อราษฎร์บังหลวง การทุจริต การคดโกง การประพฤติมิชอบในวงราชการ และการทำลายทรัพย์สาธารณะ เป็นต้น ส่วนหนึ่งเกิดจากการที่มนุษย์ขาดคุณธรรมจริยธรรมอันดีที่เคยปฏิบัติกันมาแต่ก่อน ไม่พอใจในสิ่งที่ตนมีอยู่ มีความโลภ ขาดความซื่อสัตย์เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตนและพวกพ้องจึงก่อให้เกิดความขัดแย้งในสังคม ถึงแม้ว่าในปัจจุบันมนุษย์จะมีระดับการศึกษาสูงกว่าแต่ก่อนก็ตาม การที่นักเรียนเรียนวิชาต่างๆนั้นทำให้นักเรียนมีสติปัญญาและความรู้คล่องแคล่วขึ้นจริง แต่ยังไม่เป็นการกล่อมเกลาจิตใจให้เป็นคนดีของสังคมได้ (กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ 2545: 30)

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เป็นหลักสูตรแกนกลางที่มีมาตรฐานเป็นตัวกำหนดคุณภาพผู้เรียน ซึ่งกำหนดสิ่งที่ผู้เรียนพึงรู้และปฏิบัติได้ไว้ในมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด ซึ่งจะประกอบด้วยความรู้ ความสามารถ คุณธรรมจริยธรรม ค่านิยมที่พึงประสงค์ การประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ หมายถึง ลักษณะที่ต้องการให้เกิดขึ้นกับผู้เรียนอันเป็นคุณลักษณะที่สังคมต้องการ ในด้านคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยม จิตสำนึก สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข ทั้งในฐานะพลเมืองไทยและพลโลก ตามที่หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานกำหนดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ 8 ประการ ได้แก่ รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์ ซื่อสัตย์ มีวินัย ใฝ่เรียนรู้ อยู่อย่างพอเพียง มุ่งมั่นในการทำงาน รักความเป็นไทย มีจิตสาธารณะ การพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของสถานศึกษาจะบรรลุผลได้นั้น ต้องอาศัยการบริหารจัดการและการมีส่วนร่วมจากทุกฝ่ายอันได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ครูที่ปรึกษา ครูผู้สอน ผู้ปกครอง และชุมชนที่ต้องขัดเกลา บ่มเพาะปลูกฝังคุณลักษณะอันพึงประสงค์ให้เกิดขึ้นแก่ผู้เรียนเพื่อให้มีการสั่งสมและพัฒนาอย่างต่อเนื่องโดยเฉพาะการนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน ประเมินผลสรุปเมื่อจบปีสุดท้ายของแต่ละระดับการศึกษา การประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ต้องใช้ข้อมูลจากการสังเกตพฤติกรรมซึ่งใช้เวลาในการเก็บข้อมูลพฤติกรรมเพื่อนำมาประเมินและตัดสิน (กระทรวงศึกษาธิการ 2551: 40-45)

จากการทบทวนงานวิจัย 45 เรื่อง ส่วนใหญ่เป็นเครื่องมือชนิดตัวเลือกโดยใช้สถานการณ์จำลองและเครื่องมือชนิดมาตราส่วนประมาณค่า เป็นการวัดด้านเหตุผล ด้านทัศนคติ ซึ่งไม่ครอบคลุมการวัดความซื่อสัตย์ อีกทั้งปัจจุบันการวัดและประเมินผลด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของสถานศึกษาส่วนใหญ่ยังขาดเครื่องมือในการวัด ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจการสร้างเครื่องมือจากแบบวัดความซื่อสัตย์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 เพื่อให้ครู ผู้ปกครอง สถานศึกษาและผู้ที่เกี่ยวข้องได้ใช้ประโยชน์จากแบบวัดความซื่อสัตย์ที่สร้างขึ้นต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อสร้างและหาคุณภาพของแบบวัดความซื่อสัตย์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6
2. เพื่อสร้างเกณฑ์ปกติของแบบวัดความซื่อสัตย์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6
3. เพื่อศึกษาความซื่อสัตย์ของนักเรียน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนัก เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4–6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการ ศึกษา 2556 ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานีเขต 3 จำนวนโรงเรียนทั้งหมด 211 โรงเรียน จำนวนนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4–6 จำนวน 12,542 คน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4–6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานีเขต 3 โดยวิธีสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multistage Random Sampling) คือ สุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) โดยวิธีการจักฉลาก ได้ 3 อำเภอจาก 5 อำเภอ สุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) ตามขนาดโรงเรียน เล็ก กลาง ใหญ่ และสุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม (Cluster Sampling) ได้โรงเรียนที่ใช้ทดสอบ ขนาดกลุ่มตัวอย่างใช้ตามเกณฑ์ของ บุญชม ศรีสะอาด และคนอื่นๆ (2534: 7) คือ การทดสอบครั้งที่ 1, 2 ไม่ต่ำกว่า 100 คน ครั้งที่ 3 ไม่ต่ำกว่า 400 คน ตัวแปรที่ศึกษา คุณภาพของแบบวัดความซื่อสัตย์เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ฉบับที่ 1 แบบวัดความรู้ความซื่อสัตย์ แบบเลือกตอบ (Multiple Choices) มี 4 ตัวเลือก โดยวัดความรู้ความคิดความเข้าใจเกี่ยวกับความซื่อสัตย์ จำนวน 14 ข้อ ฉบับที่ 2 แบบวัดทัศนคติความซื่อสัตย์เป็นแบบวัดที่ใช้วัดความรู้สึกด้านจิตใจของนักเรียนด้านความซื่อสัตย์ยึดตามแนวการสร้างสเกลวัดทัศนคติของลิเคอร์ท ชนิดมาตราส่วนประมาณค่า

5 ระดับ จำนวน 17 ข้อ ฉบับที่ 3 แบบวัดเหตุผลความซื่อสัตย์เป็นแบบวัดที่เป็นสถาน การณ์เพื่อให้นักเรียนใช้เหตุผลเลือกตัดสินใจปฏิบัติ แบบเลือกตอบ มี 4 ตัวเลือก จำนวน 17 ข้อ ฉบับที่ 4 แบบวัดพฤติกรรมความซื่อสัตย์เป็นแบบวัดที่มีลักษณะกำหนดสถานการณ์ให้แล้วนักเรียนเลือกจะปฏิบัติอย่างไรในการแสดงพฤติกรรมความซื่อสัตย์ ชนิดมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 12 ข้อ สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา อำนาจจำแนก ความเชื่อมั่น วิเคราะห์องค์ประกอบ การเก็บรวบรวมข้อมูล 1. ขอหนังสือเก็บข้อมูลจากมหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี วันที่ 16 ธันวาคม พ.ศ. 2556 2. เก็บข้อมูลเดือนธันวาคม พ.ศ. 2556 ถึง มีนาคม พ.ศ. 2557 3. ทดสอบวัดครั้งที่ 1 กับกลุ่มตัวอย่างจำนวนนักเรียนโรงเรียนบ้านหนองหอย โรงเรียนบ้านคำหว้า โรงเรียนบ้านสะพือใต้ รวม 112 คน เพื่อวิเคราะห์ค่าอำนาจจำแนก 4. ทดสอบวัดครั้งที่ 2 กับกลุ่มตัวอย่างจำนวนนักเรียนโรงเรียนบ้านนาจาน จำนวนนักเรียน 124 คน เพื่อหาค่าความเชื่อมั่นโดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟ่าของครอนบาค และวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันเพื่อหาความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง 5. ทดสอบวัดครั้งที่ 3 กับกลุ่มตัวอย่างจำนวนนักเรียนโรงเรียนบ้านหนองขุ่น โรงเรียนบ้านโนนม่วงโนนจิก โรงเรียนบ้านฟ้าห่วน โรงเรียนบ้านคำเตย โรงเรียนบ้านหนองกุง โรงเรียนบ้านสำโรง โรงเรียนบ้านคำผ่าน โรงเรียนชุมชนบ้านระเว จำนวนนักเรียน 615 คน เพื่อสร้างเกณฑ์ปกติวิสัย

ผลการวิจัยและอภิปรายผล

1. แบบวัดความซื่อสัตย์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 มี (1) อำนาจจำแนก โดยการหาค่าสหสัมพันธ์ของแบบวัดแต่ละข้อกับคะแนนวัดแต่ละด้านมีค่าระหว่าง 0.387-1.00 (2) วิเคราะห์ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบวัด 4 ฉบับ มีดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.6-1.00 (3) วิเคราะห์ความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง โดยการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน ผลการวิเคราะห์พบว่าองค์ประกอบด้านทัศนคติความซื่อสัตย์ มีค่าน้ำหนักอยู่ระหว่าง 0.99-1.04 องค์ประกอบด้านพฤติกรรมความซื่อสัตย์ มีค่าน้ำหนักอยู่ระหว่าง 0.99-0.94 (4) วิเคราะห์ความเชื่อมั่น โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟ่า มีค่าระหว่าง 0.893-0.941

2. เกณฑ์ปกติอยู่ในรูปคะแนนทีปกติมีค่าเกณฑ์ปกติของแบบวัดด้านความซื่อสัตย์สำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ฉบับที่ 1 มีค่าอยู่ระหว่าง T_3–T_{85} ฉบับที่ 2 มีค่าอยู่ระหว่าง T_7–T_{89} ฉบับที่ 3 มีค่าอยู่ระหว่าง T_4–T_{85} และฉบับที่ 4 มีค่าอยู่ระหว่าง T_8–T_{89}

3. ความซื่อสัตย์ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ความรู้ด้านความซื่อสัตย์อยู่ในระดับมาก ทัศนคติด้านความซื่อสัตย์อยู่ในระดับปานกลาง เหตุผลด้านความซื่อสัตย์อยู่ในระดับมาก พฤติกรรมด้านความซื่อสัตย์อยู่ในระดับมาก ความรู้ด้านความซื่อสัตย์ ร้อยละที่สูงกว่าเกณฑ์ 53.65 ร้อยละที่ต่ำกว่าเกณฑ์ 11.86 ทัศนคติด้านความซื่อสัตย์ ร้อยละที่สูงกว่าเกณฑ์ 40.32 ร้อยละที่ต่ำกว่าเกณฑ์ 11.38 เหตุผลด้านความซื่อสัตย์ ร้อยละที่สูงกว่าเกณฑ์ 63.09 ร้อยละที่ต่ำกว่าเกณฑ์ 25.52 พฤติกรรมด้านความซื่อสัตย์ ร้อยละที่สูงกว่าเกณฑ์ 79.35 ร้อยละที่ต่ำกว่าเกณฑ์ 13.00

สรุปผลการวิจัย

1. การตรวจสอบคุณภาพของแบบวัด พบว่า

1.1 การหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาจากผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน มีค่าตั้งแต่ 0.60 ถึง 1.00 แสดงว่าแบบวัดความซื่อสัตย์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาสูงและใช้ได้ ซึ่งสอดคล้องกับล้วน สายยศและอังคณา สายยศ (2543ข: 249) ที่กล่าวว่าดัชนีความสอดคล้องจะต้องมีค่ามากกว่า หรือเท่ากับ .50 แสดงว่า

แบบวัดความซื่อสัตย์ที่สร้างขึ้นสามารถวัดได้ตรงตามนิยามศัพท์ที่กำหนดไว้

1.2 ค่าอำนาจจำแนกจากการทดสอบแบบวัดฉบับที่ 1-4 มีค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.387-1.00 ล้วน สายยศและอังคณา สายยศ (2543: 30) กล่าวไว้ว่าค่าอำนาจจำแนกที่มีค่า .20 ขึ้นไป ถือว่ามีอำนาจจำแนกได้

1.3 ค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดด้วยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟ่าของครอนบัค ผลปรากฏว่า มีค่าระหว่าง 0.893-0.941 จะเห็นว่าแบบทดสอบต่างชนิดกันจะทำให้ได้ค่าความเชื่อมั่นต่างกันซึ่งสอดคล้องกับ ยอดชาย แพชนะ (2538: 111) ได้ศึกษาคุณภาพของแบบทดสอบจริยธรรมความซื่อสัตย์แบบสถานการณ์ที่มีรูปแบบตัวเลือกคำตอบต่างกัน ผลการศึกษาปรากฏว่าค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบสถานการณ์ระหว่างตัวเลือกแบบสถานการณ์แบบถามความรู้สึกและแบบเลือกแนวปฏิบัติของนักเรียนจะได้ค่าต่างกัน

1.4 ค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง โดยการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน ผลการวิเคราะห์พบว่าองค์ประกอบด้านทัศนคติความซื่อสัตย์ มีค่าน้ำหนักอยู่ระหว่าง 0.9-1.04 องค์ประกอบด้านพฤติกรรมความซื่อสัตย์ มีค่าน้ำหนักอยู่ระหว่าง 0.99-0.94 แสดงว่ารูปแบบมีความกลมกลืนสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับ นงลักษณ์ วิรัชชัย (2537: 48 อ้างถึง Kelloway, 1998: 25–32) ดังตาราง 4.5 จะเห็นว่าการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันนี้มีความถูกต้องเหมาะสม ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้วิจัยได้สร้างแบบวัดตามกระบวนการสังเคราะห์จากแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องต่างๆที่เกี่ยวกับพัฒนาการทางจริยธรรมของ Jean Piaget (1962: 39-40), Kohlberg, Lawrence. (1969), ดวงเดือน พันธุมนาวิน (2524: 2-3) เกี่ยวกับแบ่งจริยธรรมของมนุษย์, โครงการวิจัยทางด้านการศึกษาจริยธรรมไทย (กรมวิชาการ 2545: 3) เรื่องการจำแนกองค์ประกอบของจริยธรรมความซื่อสัตย์ 3 มิติ

2. คะแนนเกณฑ์ปกติในรูปคะแนนทีปกติมีค่าเกณฑ์ปกติของแบบวัดด้านความซื่อสัตย์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ฉบับที่ 1 มีค่าอยู่ระหว่าง T_3–T_{85} ฉบับที่ 2 มีค่าอยู่ระหว่าง T_7–T_{89} ฉบับที่ 3 มีค่าอยู่ระหว่าง T_4–T_{85} และฉบับที่ 4 มีค่าอยู่ระหว่าง T_8–T_{89} แสดงว่าแบบวัดความซื่อสัตย์มีเกณฑ์ปกติที่สามารถแปลความหมายได้เหมาะสม เนื่องจากมีคะแนนจากการทดสอบแบบวัดความซื่อสัตย์กระจายดี แบบวัดมีความสามารถในการจำแนกและเชื่อถือได้ ซึ่งสอดคล้องกับ ล้วน สายยศและอังคณา สายยศ (2539: 313-315) ได้กล่าวไว้ว่าเกณฑ์ปกติที่ดีจะเป็นรูปคะแนนที่บอกระดับความสามารถของผู้สอบว่าอยู่ในระดับใดของกลุ่มประชากร มีความเป็นตัวแทนที่ดี มีความแม่นตรง สามารถแปลความหมายได้ตรงกับความเป็นจริง มีความทันสมัย

3. ผลจากการศึกษาความซื่อสัตย์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 พบว่า ความรู้ด้านความซื่อสัตย์อยู่ในระดับมาก ทัศนคติด้านความซื่อสัตย์อยู่ในระดับปานกลาง เหตุผลด้านความซื่อสัตย์อยู่ในระดับมาก พฤติกรรมด้านความซื่อสัตย์อยู่ในระดับมาก ความรู้ด้านความซื่อสัตย์ ร้อยละที่สูงกว่าเกณฑ์ 53.65 ร้อยละที่ต่ำกว่าเกณฑ์ 11.86 ทัศนคติด้านความซื่อสัตย์ ร้อยละที่สูงกว่าเกณฑ์ 40.32 ร้อยละที่ต่ำกว่าเกณฑ์ 11.38 เหตุผลด้านความซื่อสัตย์ ร้อยละที่สูงกว่าเกณฑ์ 63.09 ร้อยละที่ต่ำกว่าเกณฑ์ 25.52 พฤติกรรมด้านความซื่อสัตย์ ร้อยละที่สูงกว่าเกณฑ์ 79.35 ร้อยละที่ต่ำกว่าเกณฑ์ 13.00 โดยรวมนักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าเกณฑ์ แสดงว่าจากการที่ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามกระบวนการพัฒนาเครื่องมือทางการวิจัยได้อย่างมีคุณภาพ เครื่องมือมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย วัดและประเมินผลครอบคลุมทั้งด้านพุทธพิสัย จิตพิสัย และจิตพิสัย

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1.1 ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาสามารถนำแบบวัดด้านความซื่อสัตย์นี้ไปใช้ทดสอบนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา เพื่อเป็นประโยชน์ในการวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์

1.2 จากการวิจัย เรื่อง การศึกษาและพัฒนาแบบวัดด้านความซื่อสัตย์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 นี้สามารถนำผลจากการศึกษาไปปรับปรุงพัฒนาระดับความซื่อสัตย์ให้สูงขึ้น

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาและพัฒนาแบบวัดด้านอื่นๆ เช่น ด้านรักชาติ ศาสน์ กษัตริย์ ด้านมีวินัย ด้านใฝ่เรียนรู้ ด้านอยู่อย่างพอเพียง ด้านมุ่งมั่นในการทำงาน ด้านรักความเป็นไทย ด้านมีจิตสาธารณะ

2.2 ควรใช้การเทียบกลุ่มรู้ชัด (Known Group) ในการทดสอบความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง

กิตติกรรมประกาศ

ขอขอบพระคุณ ดร.รสวลีย์ อักษรวงศ์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ด้วยความขอบคุณยิ่ง

เอกสารอ้างอิง

ดวงเดือน พันธุมนาวิน. **พฤติกรรมศาสตร์ เล่ม 2**: จิตวิทยาจริยธรรมและจิตวิทยาภาษา. สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2524.

นงลักษณ์ วิรัชชัย. **ความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้น (LISREL) สถิติวิเคราะห์สำหรับการวิจัยทางสังคมศาสตร์และพฤติกรรมศาสตร์**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2538.

บุญชม ศรีสะอาดและคนอื่นๆ. **เกณฑ์มาตรฐานการเสนอเค้าโครงวิทยานิพนธ์**,การวัดผลการศึกษา. กรุงเทพ:สุวีริยาสาสน์, 2534.

ยอดชาย แพชนะ. **การเปรียบเทียบคุณภาพของแบบทดสอบวัดจริยธรรมความซื่อสัตย์สุจริตแบบสถานการณ์ที่มีรูปแบบตัวเลือกคำตอบต่างกัน.** ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2538.

ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. **เทคนิคการวัดผลการเรียนรู้.** กรุงเทพฯ: ชมรมเด็ก, 2539.

ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. **เทคนิคการวัดผลการเรียนรู้**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: ชมรมเด็ก, 2543 ข.

วิชาการ, กรม. **แนวทางการพัฒนาจริยธรรมไทย**: การประชุมทางวิชาการเกี่ยวกับจริยธรรมไทย. กรุงเทพ: กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ, 2545.

วิชาการและมาตรฐานการศึกษา, สำนัก. **แนวทาง การพัฒนา การวัดและประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน** พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด. แขวงลาดยาว เขตจตุจักร, 2551.

Kelloway, Kevin E. **Using LISREL for Structural Equation Modeling: A Research's Guide**. London: SAGE Publications, Inc., 1998.

Kohlberg, Lawrence. **Stage and Sequence : The Cognitive-Development Approach to Socialization in Goslin, Handbook of Socialization Theory and Research**. Chicago: Rand Mcnally and Company, 1969.